

Scénář k rozhlasové reportáži - Libuše Němcová

Paní Libuše se narodila v Psářích na Benešovsku začátkem druhé světové války. Během ní šil její tatínek, vyučený krejčí, pro ruské vojáky kalhoty ze zimních kabátů, zvané rajtky.

Oni si přinesli samozřejmě vodku to bylo jejich chleba a tak když už byli v náladě a domlouvali se s dědečkem teda s tatínkem o těch kalhotech a o tom, tak říkali "što ty kapitán, já takže kapitán a mně budeš šít a ne tobě".

Péče o nemocné se v rodině paní Libuše předává už po generace. Její tatínek, který sloužil během 1. světové války u zdravotníků, se naučil připravovat velmi účinnou mast.

Přesně vím z čeho ji teda tatínek vařil, protože vždycky říkal, že mám mít máslo od krávy, která je krmena červeným jetelem. Pak jsme chodili do lesa a sbírali jsme smůlu ze smrků, a vosk, včelí vosk v tom byl, tak tyhle ty 3 věci si pamatuju.

Její rodiče byli malozemědělci, odmítli vstoupit do družstva, a proto jim komunisté pozemky vyměnili za méně dostupná pole.

Větší hospodáři kteří měli nad těch 10ha nebo tak, tak ti když se k tomu nějakým způsobem vzpírali tak je zavřeli

Se svojí maminkou měla hezký vztah. Byla to právě ona, která jí předala víru. Ta pomohla Libuši překonávat životní těžkosti. I navzdory režimu zůstala celá rodina aktivními katolíky, i když věřících stále ubývalo.

Chodili jsme do kostela, tak tatínek potom s náma začal chodit taky a pravda je, že ta víra, tak ta nás hrozně držela, opravdu nás držela doslova a do písmene. Ve Psářích je kostel, ale nebyl tam nikdy kněz, ten byl v tý Zdebuzevsi. Takže my jsme v neděli chodili do tý Zdebuzevsi. a to nás chodilo třeba 30 ze vsi. No pak to teda umiňovalo a v těch 50. letech nás chodilo pár a nakonec jsme tam chodili jenom my.

I přes to, že komunistický režim sebral její rodině spoustu věcí, zachovala si paní Libuše nadhled, režim ale úplně nezavrhuje:

Každý režim, každý režim má něco dobrého a něco špatného a kdyby si ten následující režim to dobrý nechal a přidával k tomu zase další dobré věci, tak se máme dobře. Jenomže každý, když nastoupí, tak všechno smete ze stolu a začíná znovu a to si myslím, že není dobře.

Život paní Libuše naplněný láskou a službou bližním je poselstvím i pro dnešní mladou generaci.

Snažte se naučit, co můžete. Snažte se získat zkušenosti, který můžete. A snažte se potom v životě využívat ve prospěch druhých lidí.